

ΚΟΠΙΑΪΩ

κοπιάζω, ρ. [<μτγν. κοπιάζω <αρχ. κοπιώ]. **1.** καταβάλλω μεγάλο κόπο, κουράζομαι πολύ, μπαίνω σε μεγάλο κόπο, σε μεγάλη δυσκολία για να πετύχω κάτι: «πρέπει να κοπιάσεις για να πετύχεις στη ζωή σου || κόπιασα πολύ για να στήσω τη δουλειά μου». (Λαϊκό τραγούδι: *με πολεμάς μπαμπέσικα, τρικλοποδιές μου βάζεις· να με τουμπάρεις δεν μπορείς κι άδικα **κοπιάζεις***). **2α.** στην προστακτ. **κόπιασε!** ή **κοπιάστε!** φιλοφρονητική πρόσκληση που απευθύνεται σε κάποιον ή κάποιους να μας επισκεφθούν στο σπίτι μας ή να καθίσουν στο τραπέζι μας: «κοπιάστε κι απ' το σπίτι μας να πιούμε κανένα ουζάκι!». (Δημοτικό τραγούδι: *φίλοι καλώς ορίσατε, φίλοι **κοπιάστε** στο τραπέζι μας με τα πολλά καλούδια*). **β.** φιλοφρονητική πρόσκληση που απευθύνεται σε κάποιον, όταν μας πετυχαίνει την ώρα του φαγητού και μας εύχεται καλή όρεξη, να καθίσει να φάει μαζί μας.

- για **κόπιασε!** **α.** απειλητική έκφραση σε κάποιον που έκανε ένα παράπτωμα να έρθει για να τον τιμωρήσουμε: «για κόπιασε, πουλάκι μου, να τα πούμε ένα χεράκι!». **β.** απειλητική προειδοποίηση σε κάποιον να μην τολμήσει να έρθει, γιατί θα τον τιμωρήσουμε σκληρά: «για κόπιασε και να δεις τι έχεις να πάθεις!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας